Piosenka o sąsiedzie – Irena Santor

Letni wieczór w miasto opadł,
Wyfrunęły złote ćmy
No i znowu tamten chłopak
Na balkonie vis a' vis

O tej porze staje co dzień
Jakby czekał na mój znak
Co to wreszcie mnie obchodzi,
Więc do siebie śpiewam tak:

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa
Ba ba ba ba ba ba ba ba

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa bam

Co właściwie myśleć o tym
Żeby nie miał taki ktoś
Nic lepszego do roboty
Tylko gapić się na złość

To w ogóle lepsza sztuka,
Że takiego tylko bić,
Bo piosenkę moją ukradł,
I bezczelnie śpiewa mi

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa
Ba ba ba ba ba ba ba ba

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa bam

Zdenerwował mnie okropnie
To był powód, ręczę wam,
Że zaczęłam śpiewać w oknie,
No i duet wyszedł nam

Już plotkarki w kamienicy
Na mój widok kryją nos,
A dzieciaki na ulicy
Wyśpiewują mi na głos

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa
Ba ba ba ba ba ba ba ba

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa bam

Kiedyś spotkał mnie na schodach
Chciałam krzyknąć: jak pan śmie!
Co za zwyczaj, co za moda!
I w ogóle, mówię: nie!

Lecz bezsilna jest dziewczyna
Gdy ktoś takie oczy ma
To właściwie twoja wina,
Że śpiewamy: ty i ja!

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba

Pa bara pa
Ba ba ba ba ba ba ba ba

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa bam

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa
Ba ba ba ba ba ba ba ba

Pa, pa
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa ba ba
Pa bara pa bam

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych